

[Elna Munch.]

i Livet maatte ønske dette, og det er rigtigt, at der bør være en Mulighed derfor; men jeg er bange for, at man ved at opheve Hemmeligholdelsen rammer de ugifte Mødre urimelig haardt, medmindre man paalægger Hospitalet en absolut Pligt til Hemmeligholdelse af Moderens Navn bortset fra den paalagte Anmeldelse til Myn- dighederne.

Den Bevidsthed, en Kvinde i Øjeblikket har, at man kan faa Navnet hemmeligholdt, naar hun føder paa Stiftelsen, har overordentlig stor Betydning for hende, vil i mange Tilfælde maaske hindre hende i Fosterfordrivelse, hvis hun ikke har andet Sted at ty til. Hun kan miste sit Erhverv, hvis det bliver bekendt, at hun har født et Barn; da det som Regel er ubemidlede Kvinder, der søger Fødselsstiftelsen, stilles hun ugunstigere end de mere velhavende Kvinder, der paa Klinikker eller ved Bortrejse eller paa anden Maade kan hemmeligholde Fødselen; og ogsaa Barnet kan komme til at undgælde for, at alle og enhver ved, at det er født paa Stiftelsen. Og er det nu altid en Fordel for Barnet, at Faderens Navn bliver bekendt? Moderen kan være en pæn og hæderlig Kvinde, Faderen en Forbryder, skal det saa klæbe ved Barnet under hele dets Opvækst?

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var inde paa, om det under alle Forhold er heldigt, at Moderen skal oplyse, hvem Faderen er: Jeg tror, der kan være Tilfælde, hvor dette er tvivlsomt. Faderen kan være af ganske ringe Kvalitet, saa det var bedst, om Forglemmelsens Mærke sænkede sig over ham. Kunde man ikke tænke sig — da jeg mener, at det almindelige Princip bør opretholdes om, at Faderens Navn skal opgives —, at man havde en Institution, noget i Retning af social worker, Social Hjælper, til hvem Kvinden kunde have Lov til at betro sine Grunde til, at hun ikke ønskede at opgive Faderens Navn, saa man saaledes kunde skønne over, om det var rimeligt eller ikke?

Jeg omtalte under Finanslovbehandlingen Tilfælde, hvor jeg ogsaa mener, der tiltrænges Diskretion med Hensyn til Fødestedet. Det drejer sig om, at Adoptivforældre ikke kan faa udleveret Attest for Barnet til Indmeldelse i Skolen, til Konfirmation eller i andre Tilfælde, uden at det i Attesten anføres, at Barnet er født paa Rigshospitalet. Naar Adoptivforældrene har taget sig af et saadant Barn og ønsker at knytte det til sig og begrave dets Fortid, er det saare uheldigt, at de overalt skal staa

til Regnskab for, hvor Barnet er født. Jeg kender Tilfælde, hvor det har været en stor Ulykke for Barnet at faa sin rigtige Faders Navn at vide. Jeg nævner dette, fordi jeg mener, det er et Omraade, hvor man maa gaa varsomt frem, idet jeg dog mener, at Princippet maa være det, at et Barn maa have Ret til, naar det er kommet til Skels Aar og Alder, at faa oplyst Faderens Navn.

Naar man for saa mange Aar siden har indført Hemmeligholdelse af Moderens Navn paa Fødselsstiftelsen, vidner det i Virkeligheden om, at man selv i længst forsvundne Dage viste en stor Humanitet, som man maa beundre, og jeg tror, at naar man nu vil lave denne Bestemmelse om, kan man i visse Tilfælde komme til at ramme ikke blot Moderen, men ogsaa Barnet. Derfor mener jeg, at hvis man vil ændre Bestemmelsen, maa man paabyde Hospitalet og Stiftelsen en absolut Hemmeligholdelsespligt bortset netop fra Anmeldelsen til Myndighederne.

Samtidig med, at man udvider Barnets Rettigheder over for Faderen, er det naturligt, at man af al Evne søger at fastslaa, hvem Faderen til Barnet er, og dette er der ogsaa indgaaende Bestræbelser for. Jeg vil nævne et særligt Tilfælde, som ganske vist kun indtræffer undtagelsesvis, men dog kan indtræffe. Der tales stadig væk om Faderen til Barnet, men man har ikke opstillet nogen Bestemmelse for, hvad der skal ske, hvis der fødes Tvillinger, Trillinger eller flere Børn paa een Gang. Nu til Dags er jo endog Femlinger levedygtige. De moderne Blodtypeundersøgelser, der, saa vidt mig bekendt, her for første Gang indføres i dansk Lov og vistnok for første Gang i det hele taget i Lovgivningen, har vist, at saadanne Børn kan have forskellige Fædre. Det kan ganske vist foreløbig ikke afgøres gennem disse Undersøgelser, om de to Børn i et Tvillingepar kan have hver sin Fader, men det kan konstateres for Trillingers Vedkommende, at i hvert Fald 2 Mænd kan være Fædre. For øvrigt har man for nylig i Udlandet truffet en Retsafgørelse, hvorved det fastslaaes, at to Tvillinger havde hver sin Fader. Det var maaske rimeligt i Loven at tage Hensyn ogsaa til disse Undtagelsestilfælde. Skal det være saadan, at hvert af Børnene kan faa sin Faders Navn og tage Arv efter ham i Henhold til dette Lovforslag? Jeg tror, man skal særlig overveje dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch omtalte § 26. Den frembyder ogsaa stor Interesse. Jeg opfatter den saaledes, at hvor Enken hensidder i uskiftet Bo, skal